Lublin, 16 kwietnia 1948 r.

# LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 12.

## TREŚĆ:

## DZIAŁ URZĘDOWY:

### A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.



## DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

# DZIAŁ URZĘDOWY

## A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

Poz. 56.

### PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

**do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego oraz Ob. Prezydenta miasta Lublina**

*o zmianie imion i nazwisk — postępowanie.*

L. AC. II-0/2286/48.

Niejednokrotnie stwierdziłem, że nie wszyscy referenci administracyjni dokładnie zapoznali się z treścią dekretu z dnia 10. XI. 1945 roku o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. Ust. R. P. Nr. 56, poz. 310). Wadliwa interpretacja tego dekretu i niejednolite stosowanie go w praktyce powoduje w wielu wypadkach zbędną i przewlekłą korespondencję między Urzędem Wojewódzkim a Starostwem. W celu uniknięcia na przyszłość tych niedomagań podaję wytyczne przy załatwianiu spraw o zmianę i ustalanie imion i nazwisk.

**Art. 2** punkt 1 wspomnianego dekretu postanawia, że władą orzekającą w sprawie zmiany nazwisk jest władza administracji ogólnej II instancji. Władzą orzekającą w sprawie zmiany imion jest władza administracji ogólnej I instancji (art. 2 punkt 5), Jeżeli zmiana imienia następuje równocześnie ze zmianą nazwiska, zezwolenia udziela władza administracji ogólnej II instancji.

**Art. 4.** Podanie o zmianę nazwiska winno być zgłoszone do władzy administracji ogólnej I instancji, w której okręgu osoba zainteresowana ma miejsce zamieszkania.

Do podania strona winna dołączyć:

a) poświadczenie obywatelstwa polskiego,
b) metrykę urodzenia w pełnym wypisie,
c) metrykę ślubu w pełnym wypisie,
d) metryki urodzenia dzieci w pełnym wypisie,
e) poświadczenie miejsca zamieszkania,
f) pisemne oświadczenie żony wyrażające zgodę na zmianę nazwiska,
g) pokwitowanie Urzędu Skarbowego na wpłaconą kwotę 500 zł na dochód budżetu Min. Admin. Publ. Dz. II § 8 za zmianę nazwiska.

Podanie winno być zaopatrzone opłatą stemplową w znaczkach wysokości 50 złotych i od każdego załącznika po 5 złotych.

**Art. 6.** Władza administracji ogólnej I instancji przeprowadza postępowanie wyjaśniające, w szczególności ustali, z jakich pobudek strona ubiega się o zmianę nazwiska.

Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego podanie wraz z wynikiem tegoż, z zebraną za pośrednictwem Mil. Obyw. wyczerpującą opinią o petencie, należy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu.

Jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody przeciwko zmianie nazwiska, zainteresowany(a) zostanie wezwany do uiszczenia należności na koszta ogłoszenia w prasie o zmianie nazwiska (art. 9 punkt 2).

**Art. 11** ust. 1 został zmieniony dekretem z dn. 28. X. 1947 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 66, poz. 405) i nosi brzmienie następujące:

„Osoby, o których mowa w art. 3 ust. (2) pkt. 2, 3 i 4, mogą złożyć prośbę o zmianę nazwiska bądź imienia i nazwiska najpóźniej do dnia 31 grudnia 1948 r.“

Podając powyższe do wiadomości i przestrzegania, proszę Ob. Ob. Starostów Powiatowych (Ob. Prezydenta m. Lublina) o osobiste dopilnowanie, aby odnośni urzędnicy referujący dokładnie zapoznali się z obowiązującymi przepisami w tym względzie.

*Lublin, dnia 12 kwietnia 1948 r.*

Wojewoda
**(—) W. Różga**

Poz. 57.

### PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

**do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Ob. Prezydenta m. Lublina, oraz Ob. Ob. Przełożonych gmin miejskich i wiejskich Województwa Lubelskiego**

*o ewidencji i kontroli ruchu ludności — usprawnienie działalności.*

L. AC. III-1/2258/48.

Dotychczasowa tolerancja władz w sprawie ostatecznego uporządkowania i usprawnienia ewidencji i kontroli ruchu ludności wypływała ze świadomości, że warunki okresu powojennego wysunęły na plan pierwszy bardziej pilne problemy, wymagające ogromnego nakładu pracy i energii dla ich właściwego rozwiązania. Z drugiej strony należało się liczyć z okolicznością, że zarządy gminne, w kompetencji których leży prowadzenie ewidencji i kontroli ruchu ludności, nie mogły z wielu względów zmontować w ograniczonym okresie czasu odpowiedniego aparatu, jak również podołać poważnym nakładom pieniężnym, związanym z restytuowaniem zniszczonych lub wywiezionych przez okupanta rejestrów mieszkańców i innych ksiąg pomocniczych.

Obecnie, gdy stosunki w Kraju zostały całkowicie unormowane, gdy szereg zagadnień, absorbujących dotychczas administrację państwową i samorządową, został pozytywnie rozwiązany — nadszedł czas, aby również i problem usprawnienia ewidencji i kontroli ruchu ludności został całkowicie i ostatecznie załatwiony.

Wszystkie zainteresowane władze, z Ob. Ob. Starostami na czele, powinny zdawać sobie sprawę, że dalsze odkładanie czynności ostatecznego uporządkowania omawianego zagadnienia może, obok chaosu w dziedzinie ewidencji ludności, spowodować niepowetowane szkody w porządku prawnym Państwa. To też polecam Ob. Ob. Starostom, Przełożonym gmin miejskich i wiejskich aby z chwilą otrzymania niniejszego zarządzenia czynności związane z uporządkowaniem i usprawnieniem tego działu pracy potraktowane zostały jako pierwszoplanowe i pilne zadanie.

Przeprowadzone doraźne kontrole Biur Ewidencji Ludności wykazały, że na tym odcinku istnieją w dalszym ciągu poważne niedociągnięcia.

W związku z powyższym, nawiązując do wydanych uprzednio zarządzeń, w szczególności do pism okólnych z dnia 12. V. 1947 r. L. APS. 11/1100/47 i z dn. 22. XI. 47 r. L. AC. III-1/3357/47 (Lubelski Dziennik Wojewódzki Nr. 25, poz. 172), zarządzam co następuje:

1) Jako nieodwołalnie ostateczny termin założenia nowych rejestrów mieszkańców na przepisowych drukach, w tych gminach, w których rejestry uległy zniszczeniu, bądź zostały wywiezione przez okupanta, a nie zostały dotychczas założone — wyznaczam dzień 30 czerwca 1948 r.

Podstawą do założenia nowych rejestrów jest przepis § 42 rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dn. 23. V. 1934 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 54, poz. 489 i postanowienia okólnika Min. Adm. Publ. Nr. 80 z dn. 27. XII. 1945 r. ogłoszonego w zeszycie 2 przepisów z zakresu prawa administracyjnego z 1946 r.

W wypadku stwierdzenia po tym terminie zaniedbań w tym względzie w stosunku do winnych wyciągnę jak najdalej idące konsekwencje służbowe.

2) Te gminy, w których rejestry mieszkańców nie uległy zniszczeniu, obowiązane są w wyznaczonym wyżej terminie doprowadzić rejestry i wszystkie księgi pomocnicze do zupełnego porządku.

3) Wznowić niezwłocznie korespondencję międzygminną na wzorach A, C, D i E stosownie do postanowień rozdziału VI rozp. Min. Spr. Wewn. z dn. 27. XI. 1930 roku (zeszyt 2 przepisów z zakresu prawa admin. z 1946 r.)

4) Natychmiast należy podjąć akcję udokumentowania przez strony, albo z urzędu, zapisów w rejestrach mieszkańców stosownie do przepisów § 18 instrukcji zamieszczonej w wyżej powołanym Rozp. Min. Spr. Wewn.

5) Przepisy § 46 rozporz. Min. Spraw Wewn. z dn. 23. V. 1934 r. nakładają na zarządy gmin miejskich i wiejskich obowiązek uchwalania regulaminów Biur Ewidencji i Kontroli ruchu ludności.

Dla ułatwienia opracowania tych regulaminów Min. Adm. Publ. nadesłało projekt regulaminu wzorowego, przeznaczonego w pierwszym rzędzie dla gmin miejskich i wiejskich liczących poniżej 25 tysięcy mieszkańców. Projekt regulaminu w 2-ch egzemplarzach otrzymały Zarządy gminne za pośrednictwem Ob. Ob. Starostów w miesiącu lipcu 1947 r.

Najpóźniej w ciągu 2-ch tygodni od daty otrzymania wspomnianego projektu regulaminu zarządy gmin obowiązane były po opracowaniu i uchwaleniu go przesłać (w dwóch egzemplarzach) właściwym władzom administracji ogólnej do zatwierdzenia.

Stosownie do postanowień wspomnianego wyżej § 46 rozporz. Min. Spr. Wewn. regulaminy Biur w gminach wiejskich zatwierdza Starosta Powiatowy, zaś regulaminy gmin miejskich zatwierdza Wojewoda.

6) Pismem okólnym z dn. 22. XI. 1947 r. LAC. III-1/3357/47 umieszczonym w Lub. Dzien. Wojew. Nr. 25 z 1947 r. poz. 172. zarządziłem przeprowadzenie do dnia 15 stycznia 1948 r. ankiety w tych gminach i miastach, gdzie rejestry mieszkańców zostały całkowicie zniszczone i wpisanie zebranych w ten sposób danych do rejestru; wg otrzymanych pisemnych sprawozdań ankietę przeprowadzono zaledwie w 64 gminach. Stan tego rodzaju nie może być nadal tolerowany bez dotkliwej szkody dla interesu publicznego. Polecam Przełożonym gmin miejskich i wiejskich, w których nieprzeprowadzono dotychczas ankiety, zakończyć te prace w terminie nieprzekraczalnym **do dnia 10.** *VI.* **br.**

**Do dnia 30.VI. br. Ob. Ob. Przełożeni gmin miejskich i wiejskich nadeślą mi za pośrednictwem Ob. Ob. Starostów** wyczerpujące sprawozdania ilustrujące wykonanie prac na odcinku ewidencji i kontroli ruchu ludności, a mianowicie:

a) Czy i kiedy założono na miejsce spalonych (zniszczonych) nowe rejestry mieszkańców książkowe względnie kartotekowe.

b) Czy istniejące już rejestry i wszystkie księgi pomocnicze doprowadzono do zupełnego porządku.

c) Czy prowadzenie korespondencji międzygminnej na wzorach A, C, D i E jest przestrzegane.

d) Czy zapisy w rejstrach są udokumentowane i czy prowadzi się kompletowanie dokumentów dla celów rejestru mieszkańców.

e) Czy regulaminy Biur Ewidencji i Kontroli Ruchu Ludności w gminach wiejskich i miejskich zostały już przez właściwe władze administracyjne zatwierdzone.

f) Czy w rejestrach mieszkańców książkowych względnie kartotekowych dokonywane są notatki o wydanych tymczasowych dowodach tożsamości.

g) Czy i kiedy została przeprowadzona ankieta w związku z założeniem nowych rejestrów mieszkańców, a jeżeli nie, to dlaczego?

h) Czy Biura Ewidencji i Kontroli Ruchu Ludności zostały zaopatrzone we wszystkie niezbędne druki (zarządzenie moje z dn. 22. XI. ub. r. L. AC. III-1/3357/47 — Lub. Dzien. Wojew. Nr. 25, poz. 172 z 1947 r.), a jeżeli nie, to dlaczego?

Ob. Ob. Starostowie w wyżej zakreślonym terminie nadeślą mi wyczerpujące sprawozdania wraz z zestawieniami w skali powiatowej z uwzględnieniem punktów od „a" do „h", dołączając sprawozdania Przełożonych gmin miejskich i wiejskich.

**Termin 30.** *VI.* **1948 r.**

*Lublin, dnia 12 kwietnia 1948 r.*

Wojewoda
**(—) W. Rózga**

Poz. 58.

## PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

**do Ob. Ob. Starostów Powiatowych oraz Ob. Ob. Przełożonych gmin miejskich i wiejskich wojew. lubelskiego.**

*o szkoleniu personelu Biur Ewidencji i Kontroli ruchu ludności.*

L. AC. III-0/2304/48.

Usprawnienie działalności gmin w zakresie ewidencji i kontroli ruchu ludności i uniknięcia na przyszłość wadliwości i usterek uwarunkowane jest w pierwszym rzędzie dokładną znajomością obowiązujących w tym względzie przepisów przez personel zatrudniony w tym dziale pracy oraz urzędników sprawujących bezpośredni nadzór nad biurami ewidencji ludności.

Tymczasem na podstawie materiałów dostarczonych przez organa inspekcyjne stwierdziłem, że wyszkolenie tego personelu daleko odbiega nawet od poziomu przeciętnego. Nie tylko urzędnicy, zaangażowani w okresie powojennym, lecz także personel, zatrudniony od kilku lat i dłużej, nierzadko wykazuje całkowitą nieznajomość podstawowych przepisów prawnych, obowiązujących w tej dziedzinie.

Ponieważ stan tego rodzaju nie może być nadal tolerowany bez dotkliwej szkody dla interesu publicznego, zarządzam niniejszym przeszkolenie personelu Biur Ewidencji i Kontroli ruchu ludności w siedzibie Starostwa. Akcję szkoleniową przeprowadzą referenci administracyjno - prawni Starostw. Całokształt obowiązujących przepisów znajduje się w Zeszycie 2 „Przepisów z zakresu prawa administracyjnego" z 1946 roku. Czas szkolenia obejmie przypuszczalnie około 4—5 godzin. Należności za godzinę wykładu wyznaczam na złotych 400. Koszty akcji szkoleniowej pokryją Zarządy gmin miejskich i wiejskich, wpłacając do Kasy Starostwa na ten cel a 200 złotych.

Termin zakończenia akcji szkoleniowej wyznaczam na dzień 10 maja br.

Do tegoż dnia Ob. Ob. Starostowie nadeślą mi wyczerpujące sprawozdanie z przebiegu szkolenia, podając:

1) nazwisko i imię oraz stanowisko wykładowcy;
2) czas szkolenia;
3) ilość obecnych słuchaczy z uwzględnieniem:
   a) nazwiska i imienia;
   b) stanowiska służbowego;
   c) miejsca pracy;
4) ogólny wynik szkolenia.

Jednocześnie zwracam się z apelem do Ob. Ob. Starostów o wpłynięcie na zarządy gmin miejskich i wiejskich, aby zaniechano zbyt częstych zmian na stanowiskach referentów biur ewidencji i kontroli ruchu ludności, gdyż odbija się to w wysokim stopniu ujemnie na toku urzędowania i sprawności biura.

Termin 10. V. 1948 r.

*Lublin, dnia 12 kwietnia 1948 r.*

Wojewoda
(—) **W. Rózga**

Poz. 59.

**PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO**

**do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Ob. Prezydenta m. Lublina oraz Ob. Ob. Przełożonych gmin miejskich i wiejskich województwa lubelskiego**

*o domowych księgach i listach meldunkowych — prowadzenie.*

L. AC. III-1/2327/48.

Stwierdziłem, że w wielu osiedlach o charakterze miejskim i wiejskim zaniechano prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych, lub list meldunkowych albo spisu lokatorów (Podstawa Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16/III. 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności, Dz. Ust. R. P. Nr. 32 poz. 309, Rozp. Min. Spraw Wewn. z dn. 23/V. 1934 r. o meldunkach i księgach ludności, Dz. Ust. R. P. Nr. 54 poz. 489 oraz okólnik Nr. 80 Min. Adm. Publ. z dn. 27/XII. 1945 r. o usprawnieniu ewidencji i kontroli ruchu ludności). Wspomniane rozporządzenia zostały umieszczone w zeszycie 2 przepisów z zakresu prawa administracyjnego z 1946 roku.

Na podstawie art. 4 wymienionego na wstępie Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej zarządzam co następuje:

1) W miastach powiatowych i wydzielonych z powiatów pod względem administracji samorządowej, tudzież w uzdrowiskach oraz w gminach miejskich i wiejskich ustanawia się obowiązek prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych dla budynków i kompleksów zabudowań podlegających obowiązkowej numeracji nieruchomości i lokali.

We wszystkich osiedlach, położonych w pasie granicznym, ustanawia się obowiązek prowadzenia list meldunkowych dla wszystkich budynków i grup zabudowań, podlegających obowiązkowej numeracji porządkowej nieruchomości, z wyjątkiem budynków, dla których prowadzi się domowe księgi meldunkowe w myśl postanowień punktu pierwszego niniejszego zarządzenia.

2) W domowych księgach i listach meldunkowych prowadzi się ewidencję osób w domu zamieszkałych i przebywających czasowo; prowadzą je właściciele, względnie dzierżawcy domów lub inne osoby, zastępujące ich w wykonywaniu domowych czynności meldunkowych.

3) Domowe księgi meldunkowe winny zawierać następujące rubryki: 1) nazwisko i imię, 2) imiona rodziców, 3) zawód, 4) datę i miejsce urodzenia, 5) wyznanie, 6) przynależność państwowa, 7) stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego, 8) skąd przybył (miejsce zamieszkania), 9) datę przybycia na pobyt czasowy, 10) datę przybycia na zamieszkanie, 11) pokwitowanie biura meldunkowego (data i podpis), 12) datę wyprowadzenia się i dokąd się wymeldował, 13) pokwitowanie biura meldunkowego (datę i podpis), 14) uwagi.

Karty tych ksiąg mają być ponumerowane, a poszczególne tomy przesznurowane i zaopatrzone pieczęcią gminy oraz podpisem jej naczelnika.

Domowe listy meldunkowe zawierają rubryki, przewidziane dla domowych ksiąg meldunkowych, z wyjątkiem 5, 7, 11 i 13; prowadzi się je w formie zeszytów z ponumerowanymi stronicami.

W miejscowościach, położonych w strefie nadgranicznej, w rubryce „Uwagi" domowych ksiąg, względnie list meldunkowych, należy zaznaczyć, czy osoba, podlegająca zameldowaniu, posiada zezwolenie na przebywanie w tej strefie oraz przez jaką władzę i kiedy wydane.

4) W domach, przeznaczonych na pobyt ludzi z obowiązkową numeracją porządkową lokali, należy prowadzić spisy lokatorów tudzież sublokatorów i umieszczać je przy wejściu głównym w miejscu widocznym dla wszystkich wchodzących.

Spis lokatorów powinien zawierać następujące rubryki: 1) numer porządkowy lokalu, 2) przeznaczenie lokalu, 3) imię i nazwisko lokatora, względnie sublokatora (sublokatorów) i 4) zawód lokatora, względnie sublokatora (sublokatorów). Poszczególnych członków rodzin, noszących jedno i to samo nazwisko i zajmujących wspólne mieszkanie, nie wykazuje się.

Prowadzenie domowych ksiąg meldunkowych względnie list meldunkowych w gminach miejskich należy do obowiązków właścicieli lub administratorów domów, zaś w gminach wiejskich do obowiązków sołtysów.

5) Zarządy gmin miejskich i wiejskich winny w całej rozciągłości stosować się do obowiązujących przepisów meldunkowych, wykorzystywać przysługujące im w tej materii uprawnienia, a nade wszystko wykazywać odpowiednią inicjatywę przy wypełnianiu obowiązków, nałożonych tymi przepisami.

Szczególnie obowiązkiem gminy jest utrzymywać ciągłą kontrolę ruchu ludności przez zorganizowanie nadzoru nad przestrzeganiem przez ludność postanowień dotyczących meldunków (§ 34 rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 23 maja 1934 r. o meldunkach i księgach ludności — Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 489).

W związku z tym wskazane jest, by prowadzący meldunki (administratorzy domów, sołtysi (okresowo jak najczęściej sprawdzali na swoim terenie (posesji, wsi, osiedla), czy znajdują się osoby, które nie dopełniły obowiązku meldunkowego i w razie stwierdzenia takiego faktu, by dokonywali odpowiednich czynności zameldowania względnie wymeldowania z urzędu.

Jak przedstawia się sprawa poruszona w niniejszym zarządzeniu na terenie poszczególnych powiatów, oczekuję od Ob. Ob. Starostów odpowiedniego sprawozdania z dołączeniem pisemnych raportów Ob. Ob. Przełożonych gmin wiejskich i miejskich w terminie do dnia 10. VI. 1948 roku.

*Lublin, dnia 12 kwietnia 1948 r.*

Wojewoda
**(—) W. Rózga**

Poz. 60.

## PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

**do wszystkich Zakładów Leczniczych na terenie Województwa Lubelskiego (Szpitale, Kliniki, Prewentoria i Sanatoria),**

*dotyczące zniesienia w szpitalach podziału na klasy, opłat szpitalnych i wynagrodzenia personelu leczniczego.*

Nr. Z. L. I-1/1789/48 r.

Na podstawie art. 73 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22 marca 1923 r. o Zakładach Leczniczych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) oraz § 32 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. II. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 195) i Okólnika Ministerstwa Zdrowia Nr. 29/45 z dnia 21. X 1945 roku w sprawie utrzymania w szpitalach oddziałów I i II klasy, zarządzam co następuje:

1. We wszystkich zakładach leczniczych, które nie posiadają statutów, albo w których statuty nie regulują poniższych spraw, znosi się podział na klasy I, II i III, a wprowadza się tylko jedną klasę dla wszystkich chorych.

Jeżeli statut Zakładów Leczniczych przewiduje podział na klasy, należy natychmiast poczynić odpowiednie zmiany na drodze legalnej.

2. Zakłady lecznicze opracują jednolitą taksę szpitalną za osobodzień i prześlą do zatwierdzenia, przy czym znosi się wszelkie dodatkowe opłaty od chorych, na tak zwanej I i II klasie, oraz na tzw. seperatkach, w których powinni leżeć ciężko chorzy potrzebujący specjalnej pielęgnacji.

3. Na terenie zakładów leczniczych zabrania się prywatnego przyjmowania ambulatoryjnego chorych, jak również prywatnego wykonywania badań laboratoryjnych, rentgenowskich i zabiegów fizykoterapeutycznych — gdzie personel lekarski i pomocniczy pracuje na procentach.

Personelowi Zakładów Leczniczych zakazuje się pobierania opłat za operacje i zabiegi na terenie Zakładów od tzw. prywatnych chorych.

4. Zakłady Lecznicze uruchomią ambulatoria, w których przyjmować należy chorych oraz dokonywać badań laboratoryjnych, rentgenowskich i fizykotereupatycznych.

Jednak opłaty za wszystkie te czynności pobiera kasa zakładu na swoje dobro w/g zatwierdzonego cennika.

5. Wynagrodzenie personelu zakładów leczniczych winno być ustalone w/g tabeli płac ogłoszonej przy okólniku Ministerstwa Zdrowia 32/47 z dnia 5. VIII. 1947 r. (Dz. Urzędowy Ministerstwa Zdrowia Nr. 11—16 poz. 56 (oraz przy okólniku Nr. 13/48 z dnia 7 lutego 1948 r.) Dz. Urzędowy Ministerstwa Zdrowia Nr. 5 poz. 29).

6. Czyni się Ob. Ob. Dyrektorów Zakładów Leczniczych osobiście odpowiedzialnymi za wprowadzenie tego zarządzenia w życie z dniem 1. V. 1948 roku.

W wypadku nie wykonania powyższego zarządzenia zastosowane zostaną sankcje przewidziane w art. 49, 62 i 72 na wstępie powołanego Rozporządzenia R. P. o Zakładach Leczniczych.

*Lublin, dnia 2 kwietnia 1948 r.*

Wojewoda
**(—) W. Rózga**

Poz. 61.

## PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

**do Ob. Ob. Starostów na terenie Województwa Lubelskiego oraz Prezydentów miast Lublina, Chełma i Siedlec**

*o przemiale zbóż i opłatach przemiałowych w naturze oraz normalizacji wypieku pieczywa w obrocie reglamentowanym i wolnorynkowym.*

L. dz. PHO/II-Insp. 1843/48.

Wobec wejścia w życie z dniem 6/II 1948 r. rozporządzenia Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 22/XII. 1947 r. wydanych w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu, o przemiale zbóż i opłatach przemiałowych w naturze oraz normalizacji wypieku pieczywa w obrocie reglamentowanym i wolnorynkowym, (Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 33, 34 i 35 z 1948 r. w oparciu o art. 2 dekretu z dnia 27. VI. 1946 r. o reglamentowanym zaopatrzeniu ludności w przedmioty powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 217) Urząd Wojewódzki prosi Ob. Ob. Starostów i Prezydentów miast o podanie wymienionych rozporzą-

dzeń do publicznej wiadomości, a nadto o zawiadomienie kierowników wzgl. właścicieli zakładów młyńskich i piekarnianych celem ścisłego przestrzegania.

Naruszenie przepisów zawartych w tych rozporządzeniach, tj. nielegalny przemiał, nieprzepisowe pobieranie opłat przemiałowych oraz nielegalny wypiek pieczywa podlega karze przewidzianej w art. 8 dekretu z dnia 27/VI. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 217) o reglamentowanym zaopatrzeniu ludności w przedmioty powszechnego użytku.

Odnośnie naruszenia przepisów rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18. II. 1937 r. o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 171) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dn. 3. VII. 1946 r. o zmianie rzoporządzenia Ministra Opieki z dnia 18. II. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 255) tj. utrzymanie czystości w piekarniach i młynach usankcjonowane jest rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 26. II. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotów użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) zmienione rozporządzeniem z dnia 28. XII. 1937 (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 977 i dekretem z dnia 8. I. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 44) podlega przekazaniu sprawy na drogę postępowania sądowego.

*Lublin, dnia 9 kwietnia 1948 r.*

Za Wojewodę
**(—) W. Gągała**
Naczelnik Wydziału

Poz. 62

**OGŁOSZENIE**
**STAROSTWA POWIATOWEGO RADZYŃSKIEGO**

*o taryfie kominarskiej dla powiatu radzyńskiego.*

L. dz. P. H. I/6/1/48.

Na podstawie przepisów art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) oraz ustawy z dnia 8. VIII. 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 463) ustanawiam za czynności kominiarskie na terenie powiatu radzyńskiego podzielonego na trzy rejony:

Rejon I Radzyń, do którego należą m. Radzyn, gminy: Kąkowolnica, Szóstka i Biała.

Rejon II Międzyrzec, m. Międzyrzec, gminy: Misie, Tłuściec, Zahajki i Żerocin.

Rejon III Wohyń, gminy: Brzozowy Kąt, Jabłoń, Komarówka, Milanów, Suchowola, Siemień i Wohyn, następującą taryfę:

| | | |
|---|---|---|
| 1) od przewodu letniego parter wiejski | zł. | 300 |
| 2) „ „ „ „ miejski | „ | 350 |
| 3) „ „ „ budynek piętrowy | „ | 450 |
| 4) „ „ zimowego parter | „ | 150 |
| 5) „ „ „ piętrowy | „ | 200 |
| 6) „ „ kominowego używanego w piekarniach, masarniach, suszarniach, restauracjach, jadłodajniach itp. | zł. | 3000 |
| 7) centralne ogrzewanie | „ | 1000 |

Powyższe opłaty rozumieją się za roczny wycier przewodu kominowego w okresach następujących:

1. Przewód letni parter wiejski, miejski i przewód letni budynku piętrowego co sześć tygodni.

2) Centralne ogrzewanie co miesiąc.

3) Piekarnie, masarnie, suszarnie, restauracje, jadołdajnie itp. co dwa tygodnie.

4) Przewód zimowy parter i piętrowy cztery razy w okresie zimowym.

Okres zimowy liczy się od 1. X. do 31. III.

Wszelkie inne czynności kominiarskie nie przewidziane w taryfie, jak usunięcie gniazd kawki, kontrola kominów, czyszczenie przewodów poziomych bez drzewek itp. pozostawiam swobodnej umowie.

Wykonywujący czynności kominiarskie obowiązani są mieć przy sobie książeczki kontrolne, w których ma być potwierdzone każdorazowo czyszczenie kominów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1948 r.

Starosta Powiatowy
**(—) T. Bocheński**

# DZIAŁ NIEURZĘDOWY

## OGŁOSZENIA

Zarząd gm. Kurów unieważnia zagubione kauczukowe pieczątki służbowe z napisem: sołtys gromady Bronisławka i sołtys gromady Dęba.

Ze względu na możliwość nadużyć należy zwrócić uwagę na dokumenty zaopatrzone w w/w pieczęcie od 25. III. 48 r.

—o—

Unieważnia się zaginione: kartę rozpoznawczą, wydaną przez Zarząd Gminy Królowa Niwa oraz zaświadczenie o rejestracji wojskowej na nazwisko Zalewski Czesław - Feliks, urodzony 18 maja 1928 roku.

—o—

Unieważnia się zagubione prawo jazdy, wydane przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Lublinie za numerem 5369 na nazwisko Berman Edward.

—o—

Unieważnia się zaginione na Majdanku w 1934 r. książkę inwalidzką, wydaną przez Starostwo Powiatowe Zamość w roku 1925 na nazwisko Rybczyński Jan.

—o—

Unieważnia się zagubioną w dniu 6. IV. br. na trasie Chełm—Piaski tablicę z numerem rejestracyjnym A 20178 samoch. osob. Opel-Kadet, własność Inspektoratu Administracyjnego Państwowych Zakładów Hodowli Roślin, Plac Litewski 1 m. 27. Znalazca proszony jest o zwrot do Inspektoratu.

—o—

Unieważnia się skradzioną książkę inwalidzką Nr. 226, wydaną przez Starostwo Powiatowe, Referat Spraw Inwalidzkich w Lublinie na nazwisko Korchut Jan.

**Cena niniejszego numeru wynosi 40 zł.**

**Adres Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, pokój 45.

A — 16746 Państwowe Lubelskie Zakłady Graficzne w Lublinie Zam. 937—IV.48 — 900